

"Herre hjälp mig"

Entydiga tecken på att man verkligen bär Kristi kors: man känner sinnesro, en djup känsla av frid, kärlek som är beredd på alla uppoffringar, en stor effektivitet som strömmar ur det öppnade såret i Jesu sida och alltid – på ett uppenbart sätt – glädje: en glädje som följer av att man vet att den som verkligen ger sig hän står vid korset, och således vid vår Herres sida. (Smedjan, nr. 772)

14 april

Om ni vill ta lärdom av en stackars prästs erfarenhet, av en som inte gör anspråk på att tala om något annat än Gud, råder jag er att, när köttet kräver tillbaka sina förlorade rättigheter, eller när vårt högmod - vilket är värre - gör uppror och stegrar sig, söka skydd i dessa gudomliga sår i Kristi kropp som öppnades av spikarna som naglade fast Honom på korset och av lansen som genomborrade hans bröst. Gör det på det sätt som griper er mest: lägg all denna mänskliga ... och gudomliga kärlek i Herrens sår. Detta är att åstunda förening, att känna att vi är Kristi bröder, att vi har blodsband med Honom, att vi är söner till samma moder för att det är hon som har fört oss till Kristus.

Iver att tillbedja, längtan efter att gottgöra i ljuvt lugn och i lidande. Detta uttalande av Jesus kommer att bli levande i våra liv: *Den som inte tar sitt kors och följer efter mig, är*

inte värd att tillhöra mig. Och Herren framstår som ständigt mera krävande. Han begär av oss gottgörelse och bot, tills han får oss att uppleva den glödande längtan av att vilja leva för Gud, korsfäst tillsammans med Kristus. Mendenna skatt förvarar vi i sköra och bräckliga lerkärl för att det skall synas att den väldiga kraften är Guds och inte vår.

Alltid är jag ansatt, men inte kringränd, rådvill men inte rådlös, förföljd men inte övergiven, slagen till marken men inte förlorad eller medellös. Alltid bär jag med mig i min kropp den död som Jesus fick lida, för att också Jesu liv skall bli synligt i min kropp.

Vi föreställer oss dessutom att Herren inte lyssnar på oss, att vi är lurade, att vi bara hör vår egen rösts monolog. Vi känner oss utan stöd på jorden och övergivna av himlen. Ändå är vår avsky för synden - även

för mindre synder - både sann och verksam. Med en envishet som hos den kananeiska kvinnan, faller vi ödmjukt ned för Honom, tillbedjande och bönfallande: *Herre hjälp mig*. Mörkret kommer att fly, besegrat av Kärlekens ljus. (Guds vänner, nr. 303-304)

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
dailytext/herre-hjalp-mig/](https://dev.opusdei.org/sv-se/dailytext/herre-hjalp-mig/) (2025-08-06)